

УДК 342.9

*С. М. Князєв**кандидат юридичних наук, здобувач
Національної академії внутрішніх справ*

РОЗВІДУВАЛЬНА АНАЛІТИКА В ОНОВЛЕНІЙ МОДЕЛІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Постановка проблеми. Усі перетворення, які розпочалися з прийняттям Закону України «Про Національну поліцію», спрямовані на реальну трансформацію колишньої міліцейської структури в потужний правоохоронний орган з орієнтацією на провідну європейську практику, основним пріоритетом діяльності якого є використання сучасних інформаційних технологій та аналітичних можливостей у сфері протидії злочинності.

Роль розвідувальної аналітики в діяльності правоохоронних органів складно переоцінити – попит на такі послуги зростає, насамперед унаслідок стрімкого розвитку сфери телекомунікацій, мережі Інтернет та мобільних портативних пристроїв, без яких складно уявити сучасну людину, у тому числі й злочинця. Саме тому в сучасних умовах життєдіяльності суспільства та держави ефективність використання результатів розвідувальної аналітики стає ключовим компонентом, який визначає успішність чи провал операції. Підрозділи розвідувальної аналітики забезпечують відповідну підтримку в процесі виконання державними інституціями широкого спектру визначених завдань на всіх рівнях – від муніципального до загальнодержавного та міжнародного. Сьогодні, коли обсяг інформації є досить значним (дехто навіть вважає його надмірним), водночас вона може бути незрозумілою або суперечливою, розвідувальна аналітика здатна забезпечити результативну правоохоронну діяльність.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Відкриваючи друге десятиріччя тієї епохи, яку раніше було прийнято називати «новим тисячоліттям», правоохоронна спільнота отримала нову можливість змінити свій підхід і розуміння специфіки розвідувальної аналітики. Праці провідних іноземних фахівців, офіцерів кримінальної розвідки та аналітиків з трьох континентів: «Базові принципи розвідувальної роботи» (1971, 1976 рр.) (Е. Дрекслєя Годфрі та Д. Р. Харріса, «Розвідка-2000: перегляд основних принципів», (2000 р.), «Кримінальна розвідка у ХХІ сторіччі» (2011, 2017 рр.) (Міжнародна асоціація аналітиків правоохоронних структур (IALEIA) та Асоціація розвідувальних відділів правоохоронних структур (LEIU) сформували новий підхід до осмислення концепцій, представлених у «Базових принципах розвідувальної роботи». Вони насамперед містять огляд історичного розвитку служб криміналь-

ної розвідки та їх поступову інкорпорацію в правоохоронні структури, відображають авторську позицію щодо значення кримінальної розвідки, необхідності формулювання місії тактичної та стратегічної розвідки, а також опис розвідувального процесу.

Метою статті є аналіз основ розвідувальної аналітики, презентація форм та механізму роботи елементів кримінальної розвідки, що застосовуються в сучасних умовах роботи органів Національної поліції.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ефективне залучення підрозділу розвідувальної аналітики є надзвичайно важливим для діяльності правоохоронних органів у контексті забезпечення більш глибокого розуміння кримінального середовища та визначення методів протидії злочинним угрупованням. Зазначений підрозділ надає правоохоронним та іншим державним інституціям відповідні знання та рекомендації, що зумовлює ефективне застосування їхніх ресурсів. Завдяки правильному визначенню завдань підрозділ розвідувальної аналітики може бути корисним під час розроблення стратегічних планів для підготовки до потенційних викликів.

Серед завдань, які вирішує розвідка, є не лише прагнення «знати все», тобто здобування розвідувальних даних, а і їх аналіз та опрацювання певних сценаріїв розвитку ситуації, пропозиція імовірних рішень, розроблення геополітичних проєктів та активна участь у їх реалізації тощо. Таким чином, розвідувальні служби є активними учасниками політичного процесу як зовнішньополітичного, так і всередині держави. Однак місце розвідувальних служб у структурі політичної влади та інститутів державності є невизначеним, так само як і їх роль у прийнятті політичних рішень. Можливо, ореол секретності, який приховує діяльність усіх спецслужб, спричинив те, що ця тема ще не достатньою мірою увійшла до кола уваги не тільки вітчизняних, а й зарубіжних учених [1, с. 25–26].

Розвідувальна ж інформація відрізняється від звичайної тим, що вона насамперед є цільовою. Це не відомості загалом, а інформація, що слугує достатньою підставою для прийняття цілком конкретного рішення [2].

Загалом розвідувальна аналітика являє собою процес, що передбачає планування та спрямуван-

Рис. 1

ня, збір, оцінку, зіставлення, аналіз, розповсюдження та повторне оцінювання інформації про підозрюваних, злочинців та/або організації. Вона надає знання, які створюють можливість обрання правоохоронними органами проактивного підходу до реагування на дії правопорушників, тобто спроможність виявляти й розуміти наміри злочинних груп, які діють у межах їхньої юрисдикції. Адже саме після виявлення злочинних груп та ознайомлення з відповідними алгоритмами й принципами їхньої діяльності правоохоронні органи можуть розпочинати оцінювання поточних тенденцій у злочинному середовищі, прогнозувати їх розвиток і за певних умов у подальшому запобігати злочинам. Крім того, розвідувальна аналітика також надає знання, на яких ґрунтуються прийняті рішення й обираються відповідні цілі (суб'єкти, злочинні групи або підприємства) для ініціації розслідувань. Незважаючи на те, що розвідувальна аналітика може бути використана для забезпечення відповідної підтримки процесу розслідування, операцій зі здійснення нагляду та судового розгляду кримінальних проваджень, її цінність полягає також у забезпеченні раціонального управління та розподілу ресурсів правоохоронних структур, наповнення бюджету й виконання ними своїх обов'язків щодо прогнозування загроз для суспільства з метою запобігання злочинним проявам.

У перші десятиліття минулого сторіччя «організована злочинність» була синонімом *La Cosa Nostra* (LCN) або мафії. Сучасна структура організованої злочинності є більш ускладненою, оскільки фактично становить мережу з безліччю нових

злочинних груп, багато з яких є добре організованими утвореннями як і LCN, метою яких є прибуток та влада. До цих злочинних груп входять ОЗГ, що торгують кримінальними бізнес-моделями; кримінальні організації, що формуються на основі національної чи етнічної приналежності; наркоугруповання і безліч злочинних груп загальнокримінальної спрямованості. Існують також різні злочинні екстремістські групи й неформальні збройні угруповання, які демонструють антиурядові настрої.

Усі злочинні групи так чи інакше пов'язані з однією чи декількома кримінальними схемами (азартні ігри, проституція, крадіжки, торгівля наркотиками, ухилення від сплати податків, розкрадання бюджетних коштів, здирство, рейдерство, контрабанда, фінансове шахрайство та вбивства). Деякі з них застосовують складні технології для підтримання своєї злочинної діяльності – поява численних Інтернет-ресурсів буквально за останні кілька років відкрила нові можливості для отримання фінансової вигоди злочинцями. Активізація ж «високотехнологічної» злочинності залишається одним із найскладніших викликів для правоохоронних органів [3].

Розвідувальна аналітика відіграє важливу роль у правоохоронній діяльності, оскільки вона є надійним інструментом виявлення незаконної діяльності в межах громади і дає можливість висунути обґрунтовані гіпотези в процесі прогнозування потенційних злочинних проявів. Постійно відбувається ускладнення структури злочинних організацій та ОЗГ. Завдання правоохоронних органів полягає в тому, щоб бути

Співвідношення кримінального аналізу та кримінальної розвідки

Рис. 2

готовими до такої «еволюції» та мінімізувати вплив злочинної діяльності на громаду або (як більш глобальна мета) запобігти вчиненню в подальшому злочинів [3].

У досягненні зазначеного правоохоронні органи потребуватимуть досить жорстких і комплексних стратегій для протидії загрозам з боку організованих злочинних груп. Водночас розвідувальна аналітика, за умови отримання правильних завдань та ефективного використання її потенціалу, є головною зброєю в арсеналі правоохоронних органів. Збір, аналіз та розповсюдження оперативних даних забезпечують набуття правоохоронними органами знань, необхідних для нейтралізації або запобігання злочинності.

Загальна ж місія розвідувальної аналітики полягає в тому, щоб поповнювати знання про осіб або групи, які займаються протиправною діяльністю, і зрозуміти, за якими алгоритмами вони функціонують, описувати їхню поточну діяльність і прогнозувати майбутні дії. Для того, щоб правоохоронці правильно виконували поставлені завдання, керівництво повинно чітко окреслити місію та дати відповідні інструкції. Визначення місії допомагає зосередитися на масштабі та структурі даних, які збираються та аналізуються персоналом.

Важливою частиною місії розвідувальної аналітики є підтримка діяльності керівника правоохоронного органу. Стратегічним завданням діяльності Національної поліції є протидія злочинності; відповідно, керівництво повинне розуміти поточну динаміку діяльності злочинних груп у межах своєї юрисдикції. Керівник органу

поліції повинен знати їхню чисельність, силу, вплив, «здобутки» і прогнозувати майбутні дії та ймовірні напрями розвитку. Він також має знати, які організації в майбутньому можуть зазнати впливу криміналітету. Крім того, керівник повинен знати і планувати запобігання розгортанню кримінальних «операцій». Для цього належить забезпечити безперервний та поетапний збір продуктів розвідки; чітко повідомляти про свої потреби персонал і підтримувати їхні зусилля. Розвідувальний цикл не може бути успішно реалізований без залучення осіб, які безпосередньо приймають важливі рішення. Оскільки невелика кількість державних інституцій (агентств) має ресурси, достатні для здійснення такої діяльності для вирішення різних питань, керівник органу поліції повинен виступити з ініціативою у визначенні пріоритетів і зосередити увагу підрозділу кримінальної розвідки на реалістичних очікуваннях [4].

Кримінальну розвідку слід використовувати для надання допомоги у плануванні, акцентуації ресурсів та їх використанні. Правоохоронні органи, які раціонально використовують свої розвідувальні ресурси, коректно оцінили загрозу різних злочинних груп у своїх юрисдикціях і, таким чином, здатні ефективно використовувати ресурси.

Використання необробленої інформації та перетворення її на оперативні дані є послідовним процесом, який охоплює такі етапи: планування і спрямування; збір; зіставлення; оцінка; аналіз; поширення; повторна оцінка.

Перед етапом збору відповідальні спеціалісти / аналітики повинні мати уявлення про те,

Підходи щодо використання розвідувальної аналітики

Рис. 3

що вони хочуть зібрати (і як / де), також процес вимагає отримання інструкцій від керівника правоохоронного органу. Однак процес розвідувальної аналітичної діяльності є циклічним – кроки взаємопов’язані і межі досить часто є розмитими. Необхідно розуміти кожний крок цього процесу, щоб скласти своєчасні та точні оперативні звіти.

Відповідальність за планування та керівництво покладається на керівника правоохоронного органу, керівників середньої ланки та аналітика / детектива. Це важливий перший крок перед залученням до збору даних. Без цього планування та спрямування збору інформації буде хаотичним, а цінний час буде витрачено даремно. Керівник повинен визначити пріоритети, щоб завдання було точним і змістовним.

Етап збору передбачає акумуляцію окремих інформаційних компонентів. Інформацію може бути зібрано з багатьох джерел: звіти кримінальної розвідки, результати оперативної роботи, повідомлення конфіденційних джерел інформації, які беруть участь в операціях, публікації у ЗМІ.

Так, у даному аспекті, є цікавим міжнародний досвід. Зокрема, у розвідувальній практиці США вже багато років використовують Open source intelligence (OSINT) – розвідку на основі аналізу відкритих джерел інформації) як одну з форм процесу організації та управління збором розвідувальних даних (Intelligence Collection Management), що включає їх пошук і відбір із публічних загальнодоступних джерел, добування та аналіз інформації, формування розвідувального документа для прийняття відповідного рішення. До сфери інтересів OSINT належить добування та аналіз офіційних документів, проєктів статутів, відстеження нових наукових розро-

бок, баз даних, комерційних і державних сайтів, мережеских щоденників тощо. Така дисципліна доповнює вже існуючі, але не стає від того менш важливою. Застосування розвідки OSINT дає змогу отримати відповідь на багато питань, що виникають у військово-політичного керівництва країни, а також зосередити зусилля інших розвідувальних органів на виконанні більш складних і конкретних завдань, не розпорюючи сили агентурної та інших розвідок на добування того, що можна отримати з відкритих джерел. До того ж така розвідувальна дисципліна дає змогу заповнювати інформаційні прогалини в разі нездатності інших видів розвідки виконати поставлене завдання [5].

Визначення поняття «інформація з відкритих джерел» (open source information (OSIF) змінювалося у процесі свого формування. У широкому розумінні в зміст даного терміна прийнято вкладати визначення інформації без грифу «секретно». Директива «Intelligence community directive number 301» Розвідувального співтовариства США називає такою інформацією загальнодоступний матеріал, який кожен може отримати законним шляхом через запит, купівлю чи спостереження. Збір такої інформації повинен відповідати діючим вимогам захисту авторських прав [5].

Цікавим також є і той факт, що у США сформовано розгалужену мережу центрів і пунктів, що здійснюють OSINT-розвідку та надають відомості більш ніж 7 тис. споживачам розвідувальних даних. І це не що інше, як результат скоординованих дій законодавчої і виконавчої влади, спрямованих на проведення цілеспрямованої політики в галузі забезпечення національної безпеки. Подібні структури є на всіх рівнях. Наприклад, дослідницька служба бібліотеки Конгресу (Congressional

Research Service) здійснює інформаційно-аналітичну діяльність з внутрішніх і зовнішніх питань забезпечення національної безпеки в інтересах федерального уряду. Фахівці служби здатні перекладати й аналізувати іноземні джерела на 25 мовах [5]. Такий злагоджений механізм взаємодії законодавчої і виконавчої влади, їх роботи в одному напрямі для досягнення єдиного результату дійсно заслуговує на увагу та може бути використаний як приклад для наслідування вітчизняними фахівцями й органами влади.

Матеріали розвідки на основі аналізу відкритих джерел призначені не для всіх. У США така інформація розповсюджується через мережі обмеженого доступу, головна особливість яких у тому, що вони є віртуальними приватними мережами з використанням сучасних технологій, що дають змогу забезпечити формування необхідного логічного ланцюжка поверх мережі з низьким рівнем довіри, наприклад Інтернет. Незважаючи на це, рівень довіри до побудованої логічної мережі не залежить від рівня довіри до базових мереж завдяки використанню сучасних засобів криптографії (шифрування, аутоідентифікація, інфраструктура публічних ключів, засоби для захисту від повторів і змін переданих по логічній мережі повідомлень). Наповнюють створені інформаційні мережі численні бази даних та інформаційні сайти центрів розвідки всіх рівнів і будь-якої належності [5].

Оцінка – це перевірка достовірності та надійності інформації. *Зіставлення*, як правило, передбачає комбінування та зберігання інформації. Інформація сортується, а вибрані елементи організуються таким чином, щоб можливо було виявити відповідні зв'язки.

Наступним кроком є *аналіз інформації*: складання, узагальнення, порівняння та виявлення відповідних зв'язків в рамках діяльності злочинних організацій. Аналіз – це частина розвідувального процесу, який перетворює необроблені дані на корисний продукт – іншими словами, дає відповіді на питання «що?» (розуміння ситуації) та «що далі?» (значення ситуації та рекомендовані заходи чи рішення). Таким чином, розмежовуємо просто інформацію від оперативних даних, це додаткова цінність процесу, що забезпечує «відшкодування» зусиль, витрачених на її збір. Без цього етапу матимемо набір розрізнених даних, які на перший погляд не мають змісту. Мета полягає в тому, щоб представити продукт, де інформація була проаналізована логічним і об'єктивним способом для отримання оперативних даних, що містять достовірні судження, вироблені на основі аналізу інформації.

Розповсюдження також є важливою частиною процесу. Без наміру подальшого розповсюдження не має сенсу вироблення розвідувального продук-

ту; корисна інформація – це своєчасно передана та достовірна інформація. Розповсюдження також оцінюється за такими принципами, як «право знати» і «потреба у тому, щоб знати», Перше означає, що реципієнт має юридичні повноваження отримувати інформацію відповідно до судового рішення, статуту або встановлених законом повноважень, друге – що передана інформація є дочечною та необхідною для виконання службових обов'язків. Інформація може поширюватися через письмові або усні доповіді.

Останньою дією є *повторне оцінювання*. Потреба у зворотному зв'язку та оцінці зусиль розвідувальних підрозділів, можливо, привертає менше уваги, ніж інші дії, але саме цей етап відображає сучасні підходи до організації правоохоронної діяльності, орієнтовані на результати.

Є два основних підходи до використання розвідувальної аналітики: тактичний і стратегічний. Кожен з них може передбачати використання одних і тих самих вихідних даних, і вони загалом є взаємодоповнюючими й однаково важливими. Тактична розвідка є основою для формування стратегічних оперативних даних, побудова стратегічних цілей стимулює отримання тактичних оперативних даних.

Тактична інформація зазвичай представлена фактичними даними, зібраними під час розслідування кримінальних проваджень та оперативно-розшукової діяльності. Інформація може виступати як «слід», представляти простий перелік асоціацій суб'єкта, надавати інформацію про місце проведення зустрічей, перелік бізнес-партнерів або описувати кримінальні тенденції. Ця інформація надає правоохоронним органам базове розуміння злочинців та їх діяльності. Тактичні оперативні дані використовуються для розроблення методів протидії поточним загрозам і, як правило, для розкриття специфічного злочину чи протидії окремій групі. Це може бути реакція на інцидент або метод запобігання злочину.

Тактичні оперативні дані включають перераховану вище інформацію, подану після аналізу та структурування у відповідному форматі: імена, адреси, ідентифікатори, спілники та пов'язані зі злочинцем особи та ін. Тактичні оперативні дані можуть бути представлені в різних формах, але, насамперед, є сукупністю фактів, що використовується для складання матеріалів про певного суб'єкта з метою розслідування або переслідування. Тактична розвідка проводиться на постійній основі і має бути доступною (як ефективний і цінний ресурс для слідчих, які працюють над кримінальними справами). Нарешті, тактична розвідка може бути джерелом відповідних елементів даних, які братимуть за основу аналітики під час проведення стратегічного аналізу.

Висновки. Таким чином, основи розвідувальної аналітики – це планування і керівництво, збір, зіставлення, оцінка, аналіз, поширення даних і повторне оцінювання даних. Дотримання цього алгоритму гарантує, що отримані дані будуть належним чином використані з дотриманням усіх законних вимог щодо приватності та громадянських прав.

Ефективне поєднання та застосування різноманітних технологій дає змогу співробітникам розвідки отримувати доступ до систематизованих банків даних, необхідних для оцінки ситуації, реалізації контрольних заходів, а також задоволення інформаційних потреб правоохоронних органів для прийняття зважених та ефективних рішень.

Водночас доведено, що обробка інформації є важливою для кожної правоохоронної установи. Адже в умовах зростання робочого навантаження, законодавчих обмежень, величезних обсягів інформації та недостатнього фінансування від правоохоронних органів вимагається краща робота, ефективність та більш чітка звітність. Це можливо завдяки ефективному та своєчасному аналізу інформації з метою розроблення корисних розвідувальних аналітичних продуктів, які слугують для правоохоронних органів рушійною силою, що чітко віддзеркалюється в умовах сьогодення, у законодавстві, політиці та стратегіях як урядів, так і установ, на всіх рівнях і в усьому світі.

Література

1. Заруба О. Розвідувальні служби в системі державної влади. *Політичний менеджмент*. 2011. № 1. С. 25–33.
2. Воронов Ю. П. Принципы конкурентной разведки. URL: http://ci-razvedka.narod.ru/Principles_of_CI_Voronov.html.
3. Criminal Intelligence for the 21st: A Guide For Intelligence Professionals / Century Association of Law Enforcement Intelligence Units (LEIU) & International Association of Law Enforcement Intelligence Analysts (IALEIA) / 2017. 475 p. (Кримінальна розвідка у XXI сторіччі: посібник для фахівців розвідувальних структур / Об'єднання розвідувальних підрозділів правоохоронних структур (LEIU) та Міжнародна асоціацією аналітиків правоохоронних органів (IALEIA). Всі права належать LEIU та IALEIA. 2017. 475 с.).
4. Користін О. Є., Пефтієв Д. О., Пеньков С. В., Некрасов В. А. Довідник керівника поліції – поліцейська діяльність, керована розвідувальною аналітикою: ІЛР: навч. посіб.; за заг. ред. Вербенського М. Г. Київ: «Видавництво Людмила», 2019. 120 с.
5. Кожушко О. О. Розвідка відкритих джерел інформації (OSINT) у розвідувальній практиці США. *Науковий вісник Інституту міжнародних відносин НАУ. Серія: економіка, право, політологія, туризм*. 2011. № 4. Т. 2. С. 68–74.

Анотація

Князев С. М. Розвідувальна аналітика в оновленій моделі організації діяльності оперативних підрозділів Національної поліції України. – Стаття.

Розглянуто розвідувальну аналітику в контексті її реалізації в роботі правоохоронних органів. Роз-

крито елементи кримінального аналізу, заходи та етапи кримінальної розвідки. Проаналізовано зарубіжний досвід організації та реалізації розвідувальної аналітики.

Розвідувальна аналітика являє собою процес, що передбачає планування та спрямування, збір, оцінку, зіставлення, аналіз, розповсюдження та повторне оцінювання інформації про підозрюваних, злочинців та/або організації.

Обумовлено, що завдяки правильному визначенню завдань підрозділ розвідувальної аналітики може бути неопцінено корисним під час розроблення стратегічних планів для підготовки до потенційних викликів

Доведено, що розвідувальна аналітика відіграє надзвичайно важливу роль, оскільки є надійним інструментом виявлення незаконної діяльності. Водночас її використання надає можливість висунути обґрунтовані гіпотези в процесі прогнозування потенційних злочинних проявів з подальшою реалізацією відповідних заходів працівниками правоохоронних та інших державних органів.

Аргументовано, що використання необробленої інформації та перетворення її на оперативні дані є послідовним процесом, який охоплює етапи планування, спрямування, збору, зіставлення, оцінки, аналізу, поширення та повторної оцінки.

Ключові слова: розвідка, розвідувальна аналітика, інформація, збір розвідувальних даних, кримінальна розвідка, кримінальний аналіз.

Аннотация

Князев С. М. Разведывательная аналитика в обновленной модели организации деятельности оперативных подразделений Национальной полиции Украины. – Статья.

Рассмотрены разведывательную аналитику в контексте реализации в работе правоохранительных органов. Раскрыты элементы криминального анализа, мероприятия и этапы криминальной разведки. Проанализирован зарубежный опыт организации и реализации разведывательной аналитики.

Разведывательная аналитика представляет собой процесс, предусматривает планирование и направление, сбор, оценку, сопоставление, анализ, распространение и повторную оценку информации о подозреваемых, преступниках и / или организации.

Оговорено, что благодаря правильному определению задач подразделение разведывательной аналитики может быть неопценено полезным при разработке стратегических планов для подготовки к потенциальным вызовам

Доказано, что разведывательная аналитика играет чрезвычайно важную роль, поскольку является надежным инструментом выявления незаконной деятельности. В то же время ее использования дает возможность выдвинуть обоснованные гипотезы в процессе прогнозирования потенциальных преступных проявлений с последующей реализацией соответствующих мероприятий сотрудниками правоохранительных и других государственных органов.

Аргументировано, что использование необработанной информации и превращения ее в оперативные данные являются последовательным процессом, который охватывает этапы планирования, направления, сбора, сопоставления, оценки, анализа, распространения и повторной оценки.

Ключевые слова: разведка, разведывательная аналитика, информация, сбор разведывательных данных, уголовное разведка, криминальный анализ.

Summary

Kniaziev S. M. Intelligence analytics in the updated model of organization of activity of operational units of National police of Ukraine. – Article.

The article deals with intelligence analytics in the context of its implementation in the work of law enforcement agencies. The elements of criminal analysis, measures and stages of criminal intelligence are revealed. The foreign experience of organizing and implementing intelligence analytics has been analyzed. It has been established that intelligence analytics is a process that involves planning and targeting, collecting, evaluating, comparing, analyzing, disseminating and re-evaluating information about suspects, criminals and / or organizations. It has been argued that due to the correct definition of tasks, the intelligence intelligence unit can be

invaluable in developing strategic plans for preparing for potential challenges. It is proved that intelligence analytics plays an extremely important role, since it is a reliable tool for detecting illegal activity. At the same time, its use makes it possible to put forward substantiated hypotheses in the process of forecasting potential criminal manifestations, with the subsequent implementation of appropriate measures by law enforcement and other government agencies. It is argued that the use of raw information and its transformation into operational data is a sequential process that includes the stages: planning, targeting, collection, comparison, evaluation, analysis, dissemination and re-evaluation.

Key words: intelligence, intelligence analytics, information, intelligence gathering, criminal intelligence, criminal analysis.